

Гео Милев

Ноември

Когато великата човешка вълна прелее гигантски и застрашително над здания, над покриви, над кули – о трясък и прасък на греди и керемиди под нейната тежест – и могъщиятрев на последния прилив – и отчаяният, изплашеният писък. Бунт!

Ний градим барикади: съндъци, бурета, бали с хартия: оплющени на жилавите мускули – барикади, с червени знамена над тях.

Високо от покривите тракат дръзки картечници: шеметно въртене – тълпи, ескадрони, топове, бронирани автомобили – по улици, площади, дворове...

Срещу гвардейските казарми внезапно: два страшни реда стрелци с червени ленти на ръка.

Ний градим барикади, ний копаем вал: между Вчера и Утре.
Спартакус!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11357>]